

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยใช้รูปแบบ The Pretest – Posttest control group design เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคต่อความวิตกกังวลในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 ของโรงเรียนรัชดาวิทยาแพร์ จำนวน 50 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยให้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 ของโรงเรียนรัชดาวิทยาแพร์ ตอบแบบสอบถามความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคด้านการเรียนและคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนจากการตอบแบบสอบถามความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคด้านการเรียนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 50 ลงมา จำนวน 20 คน หลังจากนั้นเรียงคะแนนจากต่ำไปหาสูง แล้วจับคู่คะแนนที่ใกล้เคียงกันทั้ง 20 คน แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อแบ่งกลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นจำนวนสมาชิกที่พอเหมาะกับการทำกลุ่มขณะที่เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคเพราะสามารถสังเกตเห็นสัมพันธภาพได้อย่างชัดเจนและสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างทั่วถึง

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ โปรแกรมการพัฒนาความสามารถในการเผชิญอุปสรรคด้านการเรียน

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ คือ

1. แบบสอบถามความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคด้านการเรียน งานวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามของนพดล โชติกพานิชย์ (2549) โดยมีข้อคำถามจำนวน 34 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมและคัดเลือกข้อที่มี r (ค่าอำนาจจำแนก) ตั้งแต่ .2745 - .7543 และมีค่าความเชื่อมั่นใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9358

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

เกณฑ์ในการแปลความหมายของความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคด้านการเรียน มีเกณฑ์การพิจารณาคะแนนโดยใช้คะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง อุปสรรคด้านการเรียนอยู่ในระดับสูงมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง อุปสรรคด้านการเรียนอยู่ในระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง อุปสรรคด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง อุปสรรคด้านการเรียนอยู่ในระดับต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง อุปสรรคด้านการเรียนอยู่ในระดับต่ำมาก

2. โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคด้านการเรียนของนักเรียน
 วิทยุรุ่น ผู้วิจัยจะดำเนินการฝึกรอบความสามารถในการเผชิญอุปสรรคด้านการเรียนให้กับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง วันพุธ และวัน
 พฤหัสบดี รวมทั้งหมด 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที (นพดล โชติกพานิชย์, 2549) โดยมีการจัดกิจกรรม
 ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ

ครั้งที่ 2 ความสามารถในการควบคุมตนเอง

ครั้งที่ 3 ความสามารถในการควบคุมสถานการณ์ที่เป็นอุปสรรคขัดขวางด้านการเรียน

ครั้งที่ 4 ความสามารถในการวิเคราะห์หาสาเหตุของอุปสรรคที่ขัดขวางด้านการเรียน

ครั้งที่ 5 การทำความเข้าใจบทบาทของตนเองที่มีต่อการผ่านพ้นอุปสรรคขัดขวางด้าน
 การเรียน

ครั้งที่ 6 การยอมรับผลของการกระทำของตนเองต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น กับการเรียน

ครั้งที่ 7 ความสามารถในการรับรู้ผลกระทบของอุปสรรคที่เกิดขึ้น

ครั้งที่ 8 ความสามารถในการอดทนต่อความยุ่งยากของอุปสรรคด้านการเรียน

ครั้งที่ 9 ความสามารถในการอดทนต่อความยุ่งยากของอุปสรรคด้านการเรียน

ครั้งที่ 10 ความสามารถในการอดทนต่อความยุ่งยากของอุปสรรคด้านการเรียน

ครั้งที่ 11 ความสามารถในการอดทนต่อความยุ่งยากของอุปสรรคด้านการเรียน

ครั้งที่ 12 ปิดฉิมนิเทศ

ตารางที่ 1 ตารางแสดงวัน เวลา ที่นักเรียนเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคด้านการ
 เรียนของนักเรียนวิทยุรุ่น

ครั้งที่	วัน	เดือน	ปี	เวลา
1	วันพุธที่	20	กรกฎาคม 2554	16.30-17.20
2	วันพฤหัสบดีที่	21	กรกฎาคม 2554	16.30-17.20
3	วันพุธที่	27	กรกฎาคม 2554	16.30-17.20
4	วันพฤหัสบดีที่	28	กรกฎาคม 2554	16.30-17.20

ตารางที่ 1 ตารางแสดงวัน เวลา ที่นักเรียนเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคด้านการเรียนของนักเรียนวัยรุ่น (ต่อ)

ครั้งที่	วัน	เดือน	ปี	เวลา
5	วันพุธที่	3	สิงหาคม 2554	16.30-17.20
6	วันพฤหัสบดีที่	4	สิงหาคม 2554	16.30-17.20
7	วันพุธที่	10	สิงหาคม 2554	16.30-17.20
8	วันพฤหัสบดีที่	11	สิงหาคม 2554	16.30-17.20
9	วันพุธที่	17	สิงหาคม 2554	16.30-17.20
10	วันพฤหัสบดีที่	18	สิงหาคม 2554	16.30-17.20
11	วันพุธที่	24	สิงหาคม 2554	16.30-17.20
12	วันพฤหัสบดีที่	25	สิงหาคม 2554	16.30-17.20

3. แบบวัดความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบวัดของนิยดา พงศ์พำชานาญเวช (2535) โดยแบ่งแบบวัดออกเป็น 2 ตอนย่อย คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ ซึ่งมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคอร์ท์มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการเผชิญปัญหาเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามที่ต่อเนื่องจากตอนแรก โดยจะใช้ข้อคำถามเดียวกับแบบสอบถามความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ แต่มีข้อความแสดงการเผชิญปัญหาให้เลือก 3 แบบ คือ การเผชิญปัญหาแบบสู้ แบบยอมยอม และแบบถอยหนี กำหนดเป็นตัวเลือก ข้อ ก ข้อ ข และข้อ ค ให้นักเรียนอ่านข้อคำถามความวิตกกังวลในการศึกษาต่อจากตอนแรก แล้วเลือกแบบการเผชิญปัญหาที่นักเรียนกระทำมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ในการวิจัยในครั้งนี้เลือกใช้เฉพาะข้อมูลจากแบบวัดความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาตอนที่ 1 เท่านั้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

1.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติการเก็บข้อมูลจากนักเรียน โรงเรียนรัชดาวิทยาแพร์ ชี้แจงวัตถุประสงค์ ระบุวันเวลาและวิธีการเก็บข้อมูล

1.2 เตรียมการในด้านสถานที่สำหรับดำเนินการ

1.3 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบสอบถามความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคด้านการเรียน จำนวน 50 คน

1.4 คัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนจากการตอบแบบสอบถามความสามารถในการเผชิญอุปสรรคด้านการเรียนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 50 ลงมา จำนวน 20 คน ทำการจับคู่คะแนนและสุ่มอย่างง่ายเพื่อเข้ากลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน

1.5 ก่อนดำเนินการทดลองให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทำแบบวัดความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นคะแนนก่อนการทดลองเข้าร่วม โปรแกรม

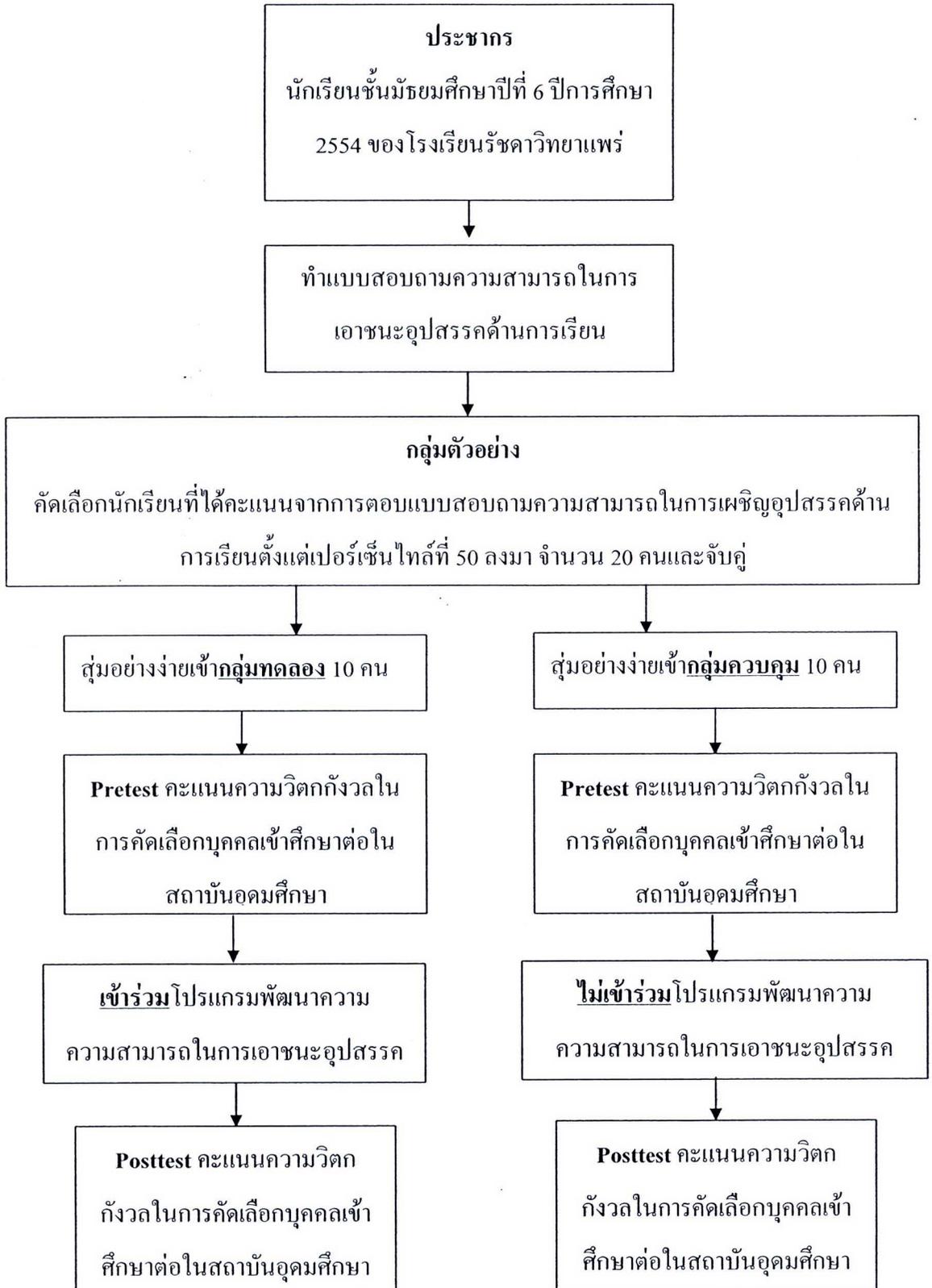
2. ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการเอาชนะอุปสรรค มาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกเข้ากลุ่มทดลอง โดยดำเนินการฝึกอบรมความสามารถในการเผชิญอุปสรรคด้านการเรียนให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง วันพุธ และวันพฤหัสบดี รวมทั้งหมด 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

3. ขั้นสิ้นสุดการทดลอง

เมื่อดำเนินการทดลองสิ้นสุดแล้ว ให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทำแบบวัดความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ที่พัฒนาโดยนิตดา พงศ์พานิชานัญเวช (2535) อีกครั้งเพื่อเป็นคะแนนภายหลังทดลองหลังเข้าร่วมโปรแกรม จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้ก่อนและหลังการทดลองไปวิเคราะห์สถิติต่อไป

แผนดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยข้อมูลเบื้องต้นใช้สถิติ ความถี่ และร้อยละ คำนวณค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มประชากรระหว่างก่อนทดลองและหลังทดลอง
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาก่อนและหลังการทดลองด้วยการทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t -test dependent sample)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนจากแบบวัดความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังจากทดลองด้วยสถิติ (t -test independent group)